

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 21. Giselerii obitus. Tagmundus Archiepiscopus Magdeburgensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. participem. Tali honore turgidus com-
A. C. 1004. plures opiniones fidei adversantes spar-
 gere cœpit, & affirmare, omnia quæ
 Poetæ cecinissent, esse credenda. Tan-
 dem Hæresis convictus ab Archiepiscopo
 Ravennate damnatur. Plures alii illo
 tempore in Italia reperti, eodem errore
 infecti, quorum pars gladio, pars flammis
 periit. Sub idem tempus non nulli Hæ-
 retici in Sardinia Insula, fœcunda porten-
 torum matre, nati sunt, a quibus aliqua
 Christianorum pars in Hispania deprava-
 ta. Hos quoque Catholicorum pietas ex-
 terminavit. Huic itaque tempori, quo
 tot Hæreses pullulabant, multi congrue-
 re crediderunt illud S. Joannis Vaticini-
 um; Satanam expletis mille annis esse
 solvendum.

Apoc. 20. 7.

§. XXI.

*Giselerii obitus. Tagmundus Archiepi-
 scopus Magdeburgensis.*

Chron. Sax. 1004. Ditm. l. 5. p. 57. In Germania Henricus Rex illa negotia,
 quæ Otto Imperator juventute impar, &
 deinde præmatura morte occupatus non
 potuerat, perficere adlaborabat. Inter
 præcipua fuit, Episcopatum Mersebur-
 gensis ab Ottone suppressum restituere.
 Quapropter Henricus Rex Poldenæ
 Natali Domini celebrato, anno Regni sui
 secundo, Dorneburgum venit, unde Mag-
 deburgum misit Willegisum Archiepi-
 scopum

scopum Moguntinum aliosque viros sa-
pientes, qui Archiepiscopum Magdebur-
gensis ægrotum & de vita jam diu pe-
riclitantem inviserent, atque Regis no-
mine hortarentur, ut suam conscientiam
tandem discuteret, Dei manum se evi-
denter castigantem oscularetur, Sedem
Magdeburgensem dimitteret, ad Merse-
burgensem, quæ propria ipsius esset, re-
diret, damna, quæ illum Episcopatum
premendo intulisset, resarciret. Tandem
vero aberat, ut hoc facere vellet Gisele-
rius, ut, nunciis id sibi exponentibus,
excandesceret. Paucis tamen respondit,
se intra triduum ad Regem iturum &
coram rationem redditurum. Itaque in
currum a suis se levare præcipit (nam
jam diu alio modo vehi non sustinebat)
& ad domum suam Tiburiensem deduci,
ubi morbo consumptus post biduum vi-
gesima quinta Januarii anno 1004. e vita
decessit.

Quo comperto, Henricus Rex eo ipse
iturus, ut defuncti corpus usque Magde-
burgum comitaretur, præmisit Nipertum
Capellanum suum cum mandatis; Tag-
mundum a Clericis Archiepiscopum eli-
gi curaret. Interim vero Walthardus
Ecclesiæ Magdeburgensis Præpositus con-
vocatis Clericis denunciat obiisse Archi-
episcopum, Regemque ad ipsos ventu-
rum. Tum eorum sententiam exquirat,

D 4

quem

Sæculum XI. quem defuncti Successorem eligendum
A.C 1004. esse existimarent. Illi una voce affir-
 mant, quod eum ipsum (Walthardum)
 eligerent. Sed is Dignitatem accipere
 concinna modestia recusavit.

Cum corpus Archiepiscopi Giselerii
 Magdeburgum fuisset delatum, & Rex
 paulopost eo pervenisset, altera die mi-
 fit Arnulphum Episcopum Halberstadien-
 sem, qui Clericos & Vasallos Ecclesiæ
 vacantis ad eligendum Tagmundum so-
 licitaret. Respondit Walthardus Præ-
 positus; se quidem Electioni, qua sibi
 Dignitas Archiepiscopalis offerebatur,
 lubenter renunciare, sed nomine omnium
 Regem rogare, ne ipsos libertate priva-
 ret Canonice Episcopum eligendi, & ne
 sua ætate Ecclesiæ privilegia proculcari
 pateretur. (*) Hoc responso accepto
 Rex Præpositum, & Ecclesiæ Magdebur-
 gensis præcipuos singulos ad se vocatos
 partim precibus, partim promissis permo-
 vit, ut Tagmundum eligerent, cui sine
 mora baculum pastorem, quo Arnul-
 phus Episcopus utebatur, in signum In-
 vestituræ hujus Ecclesiæ tradidit, & in
 Cathedram Pontificalem populo de mo-
 re acclamante invexit. Tum pro Gisi-
 lero officium funebre celebratum.

Tag-

(*) Ex hoc loco iterum cognoscimus, liberta-
 tem Electionis Canonice non fuisse ex toto op-
 pressam.

Tagmundus Discipulus erat S. Wolf-
 gangi Episcopi Ratisbonensis, qui ab un-
 guiculis ceu filium educatum, ubi ad
 maturiorem ætatem pervenit, omnibus
 bonis suis temporalibus præfecit, & quia
 eundem, a se multoties commendatum,
 tam ab Imperatore quam a Duce Bavariæ
 magni æstimari sciebat, non dubitabat,
 quin aliquando suus Successor futurus
 esset. At morti proximus Wolfgangus
 ad se accersito Tagmundo dixit: *Admo-
 ve os tuum ori meo, & accipe a Domino
 halitum spiritus mei, ut temperetur in
 te ardor juventutis igne charitatis. Si
 vero nunc Dignitate, quam habui, prive-
 ris, scito, te post annos decem hac majo-
 rem recepturum.* S. Wolfgango fati
 functo anno nongentesimo nonagesimo
 quarto Tagmundus unanimi omnium
 consensu Episcopus Ratisbonensis electus
 Imperatorem adit, qui hanc electionem
 ratam habere nolens Mitram Ratisbo-
 nensem Gebhardo Capellano suo contu-
 lit. Hic quidem Tagmundum jubente
 Imperatore honestissime habuit; sed
 cum diversis viverent moribus non du-
 ravit amicitia, atque Tagmundus ad Re-
 giam Henrici tunc Ducis Bavariæ se con-
 tulit, qui ob vitæ integritatem in paucis
 dilectum postquam Imperatoria Dignita-
 te potitus est, Archiepiscopatu Magde-
 burgenſi, post decennium, ut S. Wolf-

Sæculum XI.

A.C. 1004.

*Ditm. lib. 5.**p. 58. Sup.**l. LVI. §. 42.**LVII. 36.*

D 5 gangus

Sæculum XI.
A.C. 1004.

gangus prædixerat, auxit. Tagmundus multis donis Regem & Reginam, eosque qui iisdem secum ab obsequiis fuerant, ut gratum animum ostenderet, cumulavit.

§. XXII.

Wigbertus Episcopus Merseburgensis.

Inde Henricus Rex Merseburgum se contulit, ut solaretur Ecclesiam tamdiu Sponso privatam, & pristinae Dignitati restitueret. Ibidem Tagmundus consecratus est Archiepiscopus Magdeburgensis in Festo Purificationis die secunda Februarii, anno millesimo quarto, ab Archiepiscopo Moguntino Willegiso, utriusque Suffraganeis, atque Papæ Legato præsentibus & consentientibus. Et quidem ab ipso Papa eum ordinari oportuisset, si præsens rerum status eam professionem suscipere permisisset. Tunc quoque Rex Episcopatum Merseburgensem Wigberto Capellano suo contulit, adjectis omnibus, quæ Gislerius huic Ecclesiæ contra fas subtraxerat, atque in signum Investituræ publice ei tradidit Baculum pastorem Tagmundi Archiepiscopi, qui Wigbertum eadem die quatuor Suffraganeis assistentibus ordinavit. Ut vero Rex damnum Ecclesiæ Magdeburgensis repararet, prædium proprii sui
Domi-